

nu foreliggende. Det er jo imidlertid den overordentlige Vægt, der har været siden den Tid, som har gjort, at man nu kan faae noget Mere. Ved Siden af denne Indrømmelse maa jeg forrigere lidt paa den ærede Ordførers Udtalelse. Det er ikke saaledes, at man giver bedre Lønninger end dengang, men Forfjellen ligger i en anden Omstændighed, nemlig den, at der er kommet saa mange ny Embeder op i Klasjerne, men dette er en Følge af vort praktiske postale Forhold. Det er Følgen af Postvæsenets Vægt og Fremgang i de senere Aar, Forøgelse af den postaliske Virksomhed i det Hele og de enkelte Poststeders Virksomhed. Derfor kunde man ikke vel, naar man skulde omordne Lønningsforholdene, undlade at tage Hensyn til det Forhold. Jeg indrømmer forøvrigt, at det er det, man har gjort. Man har givet de samme Lønninger, som staa paa den nu gjældende Lov, og ogsaa dem, man gav dengang. Forfjellen ligger ikke i, at der nu gives bedre Lønninger, men i det store Avancement indenfor Klasjerne, den store Omslytning, og den hidrører fra den store postaliske Udvikling. Jeg forstaaer ikke ganske den Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde, at Bevillingen af de 2 Assistentpladser skulde gjælde 2 Mænd i Overbestyrelsen. Jeg skal i Anledning af de idelige Anker over den saakaldte juridiske Styrelse i Postvæsenets nuværende Overbestyrelse gjøre opmærksom paa, at der i samme for Tiden findes 2 juridiske Kandidater, 6 statsvidenskabelige Kandidater og 4, som ere komne ind fra det praktiske Postvæsen. Det er da ingen Tendents til en juridisk Styrelse, og det er altsaa ikke 2, men 8, som tilbøjs, om end ikke fuldt, mangle postalisk Uddannelse; og herefter vil der jo blive krævet Uddannelse af dem, der skulle ind. Hvorledes det i Fremtiden vil stille sig med denne Bevilling, vi saaledes komme til, synes der mig ingen Grund til at saa fast i dette Dieblis. Jeg gjør opmærksom paa, at den bliver jo ikke en Post paa Postloven, men paa Tillægsbevillingsloven, som vil findes der igjen næste Aar, og som derefter vil komme ind paa Finantsloven. Man kan altsaa vente med at se, hvilken Virkning og Betydning denne Post vil faae, hvorledes den benyttes, inden man tager endelig Stilling til den. Jeg tvivler

ikke om, at man vedblivende vil have Brug for den. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at forsaavidt man giver denne Bevilling til 2 overtallige Assistent, ligger ikke deri, at den altid vil blive brugt. Den vil kun blive det, forsaavidt man har Trang til det. Det er ingenlunde altid sikkert. For at faae de Vedkommende ind i praktisk Virksomhed kan man ikke stille sig saaledes, at man siger til en Mand, der allerede er ansat: Nu gaar Du ud, uden at man har nogen Ansættelse til ham og uden nogen som helst Løn, selv i Sygdomstilfælde. Saaledes kan man ikke stille Administrationen, og det har heller ikke været Meningen. Derfor mener jeg, at vi maa kunne enes om denne Bevilling som en Bevilling paa et Aar, ganske vist forudsættende, at den vil vedblive, men man vil da til enhver Tid senere kunne tage det Forhold op til Undersøgelse paa Grundlag af, hvorledes Bevillingen benyttes, og derefter tage Stilling til den. Jeg ser vel, at der er stillet et Underændringsforslag om, at der skal indføres Ordet "midlertidig" paa Tillægsbevillingen. Betydningen deraf forstaaer jeg ikke, thi paa Finantsloven giver man jo kun Bevillingerne paa et Aar, forsaavidt have alle Bevillingerne en midlertidig Karakter; man vil altsaa altid paany kunne overveie det Forhold. En helt anden Sag var det, hvis jeg havde krævet de 2 Assistentter satte ind paa denne Lov. Men naar jeg nøies med at sætte dem paa Finantsloven, behøver man ikke at gjøre sig mere Betyrning i den Retning.

Formanden (Høgsbro): Dette sidste Punkt hører nærmest hen til Tillægsbevillingen, som vil komme for senere i dette Møde; jeg vilde derfor ønske, om vi kunde holde det ude fra Forhandlingen nu.

Ordføreren (Blem): Jeg skal i Henhold til disse Udtalelser af den ærede Formand ikke udtale mig nærmere derom. Forøvrigt vilde jeg have bemærket, at det var en Misforstaaelse fra Ministerens Side, mulig foranlediget ved, at jeg ikke har udtrykt mig saa klart, som jeg burde have gjort. Dernæst skal jeg bemærke, at det glæder mig at høre den høitærede Minister udtale, at denne Lov dog er meget bedre end den, der hødes i 1881, og det giver